

ספורט

כדורסל

שבור לגמרי

מכבי תל-אביב בנתה על משה הרשקוביץ בן ה-21, שישחק כשחקן-פניה. אך תחת לשחק מהפניה, הוא נשאר תקוע כבר ארבע שנים על הספסל.

למה גם בגלל מצב הקבוצה, הנחשב ירוד, וגם בגלל שחקן-הרכש החדש הזר שלה, ג'ואל קרמר, שחטף את מקומו.

הרשקוביץ (1.98) אומר, שהוא הפסיק להיות מתוסכל מהמצב הקיים. נכון שהיו לו תיקות ריוקא העונה, ויוקא עם חילופי מאמנים ושינוי הרכב שחקני הקבוצה. הרשקוביץ, העומד להשתחרר מהצבא בקרוב, קיווה כי השתלבותו במישחקים תגדלו, אך לצערו, גם הקהל וגם המאמן העדיפו את "הסוסים הוותיקים" מלהכניס צעירים. ברוראי שלא כשהקבוצה כושלת.

לא להספיד. איך הרגיש הרשקוביץ הג'וניור במשך כל ארבע השנים על הספסל? לא בכיתי, אבל הרבה פעמים קרה לי שהגעתי הביתה עצבני וכועס, צועק וצורח על כולם ומכריז בקוליות ששובר לי, שאני לא יכול עוד. אבל אחרי יומיים הייתי נרגע.

עכשיו אני חושב שנעשיתי אריש לזה שאני לא משחק, אולי מפני שזה הפך להרגל. זה לא שאין לי מוטיבציה להתאמן — אבל באיזה מקום — כמה אפשר למושך את זה? הרי כשלא משחקים, זה שובר לגמרי."

הרשקוביץ מוטרד בימים אלה מבעיה נוספת. מחול השרים סביב הרמה הירודה של קבוצתו משגע אותו. בכל מקום שאני מגיע, מתקבצים סביבי אוהדים וסתם אנשים ושואלים אותי, נו, מה יהיה?"

ואז מסביר הרשקוביץ כי אומנם הקבוצה אינה הכי חזקה היום, אך נסיס טוב יש. הוא בטוח, שלמרות הכל תיכנה קבוצתו גם באלופות הליגה וגם בגביע, כמו בשנים הקודמות. והוא מבקש מכולם: "מספיק להספיד אותנו."

מסעות אובייקטיביים

דיה תבנה לראות, לפני שבוע, את השופט יוסף ברגמן מנהל את מישחק גביע-המדינה, בין מכבי תל-אביב ובין מכבי קריית-מוצקין. למי שאינו יודע: ברגמן הצטרף לנסיעת מכבי תל-אביב לטורניר חג-המולד בלונדון. כן היה מפתיע לראות כיצד איגוד השופטים שיבץ את השופט למישחק של מכבי, כמה ימים לפני נסיעתו איתה.

אחרי המישחק העירו עיתונאים, שיעור לא היתה פעם שקריית-מוצקין היתה קרובה כל-כך לגבור על תל-אביב כמו במישחק ההוא. במהלך המישחק הוליכה קריית-מוצקין בהפרש של 15 נקודות. אך ברגמן, שלעברו הופנו לאחרונה חיצוניות רבים על מעורבותו בכמה פרשיות-שיפוט, אולי תרם לכך שמכבי תל-אביב נחלצה מהמצב המביך שפקד אותה באותו מישחק.

תקופת צינון. תופעת נסיעות שופטים עם קבוצות לחו"ל היא המורה מאין-כמותה. סביר כי שופט המצטרף לקבוצה לנסיעה, והשודה במחציתה כמשך כמה ימים, יתקרב אליה גם מבחינה חברתית, על כל המשתמע מכך. ואז עלול שיפוטו במשחקיה להיות לא לגמרי אובייקטיבי.

נכון הוא, שאיגוד השופטים קובע תקופת צינון לשופט, המצטרף לנסיעה של קבוצה כלשהי. לרובמה גם השופט ערץ עמית היה אמור להצטרף לנסיעה ללונדון. אך אל עמית, אחרי נצחון הפועל תל-אביב בדרכי התל-אביבי מול מכבי תל-אביב, הופנו חיצוניות על-ידי אנשי מכבי תל-אביב על שיפוטו במישחק. לכן העדיף עמית לוותר על נסיעה זו.

שופט ברגמן ללונדון עם ניצחון

ברגמן, הידוע כאיש מכבי מובהק, קפץ על הנסיעה כאשר זו הוצעה לו, וכך יצאה מכבי ללונדון איתו ועם הנצחון של מישחק גביע המדינה מול מכבי קריית-מוצקין.

דהיות כל ספורטאי, רק לא שייט. אפילו הטניסאים-היהודים, שלא דברו על הכדורסלנים או הכדורגלנים בארץ, זוכים בתשלומים מקבוצותיהם, ואילו השייט — לא רק שאינו זוכה בתמורה כספית על עיסוקו הספורטיבי, גם אסור לו לקבל כסף או תמורה אחרת — צריך רק להוציא עוד ועוד כסף על ציוד, כמעט שאין לזה סוף.

אני לא יודע איך אממן את ההכנות לאלופות-העולם. אני רק יודע שעכשיו אני לא עובר, אני בצבא והצרות יורדות עלי בצורות. מועדון וכולן בתיים אומנם משתתף בשני שליש ממחיר הסירה החדשה שסוויסה צריך לקנות (כי הסירה הישנה עומרת להיגמר), אך את 2000 הדולר הנוספים לסירה הוא יצטרך למצוא איכשהו.

לנוכח המצב, הוא משוכנע שלא יהיה לו ציוד מספיק טוב, כמו שהיה לו באלופות-העולם הקודמת.

כינתיים תקועים שני הצעירים בלי כסף ובלי מקורות מימון, עד שתימצא עבורם איזו גאולה. כסף, כידוע, זוהי בעיה נושנה של כל ענפי הספורט בארץ, אבל לכאלה שמצליחים להביא סוף-סוף תוארים בקנה-מידה עולמי כדאי להתייחס קצת אחרת, אומר סוויסה כשהצער ניכר היטב בפניו.

סיקור

הכבוד הוא מיקרופון

מדי לילה, כרבע לאחת אחרי חצות, יושב גדעון הוד, שדר הספורט של קול ישראל, ומאזין בביתו לשידורי הרדיו המשוכלל שברשותו (מסוג סאטלייט), רכבו הוא מצליח לקלוט תחנות-חץ מן העולם כולו (גם מיפאן ומאמצות-הכרית). הוד לא חייב לעשות זאת בתוקף תפקידו, כי בכל בוקר מערכת סוכנות-הידיעות את רשות-השידור בירושלים ככל אינפורמציה אפשרית. אך השרד הוותיק מתעקש להאזין בכל זאת (מתוך אהבה לעבודה) והוא אומנם זוכה לקבל הרבה אינפורמציה לפני שהוא הולך לנום את שנתו.

איש הרדיו, שהוא מיקצוען לא מעט בזכות מורוה, נחמיה בן-אברהם, התמחה במשך השנים גם בנושאים אקטואליים של תחבורה, תאונות-דרכים וגם מוסיקה קלאסית, עליהם הוא משרד בקביעות ובמומחיות מדי יום ברדיו. לא מזמן ניגש אליו מנהלו, גידעון לביארי, וקבע: "אני כל היום שומע אותך ברדיו". מנהל הרדיו ביקש משרד אור ירוק שיסכם לו כמה שעות הוא משרד.

דורגלן סיני (בחולצה בהה) בפעולה כוח-רצון, עקשנות ודבקות

כדורגל

הקפטן הצעיר

להיות כוכב הוא אלכנס חדש, שבו מגולל הכדורגלן משה סיני את סיפור חייו — נער-שכונת שהפך לכוכב-על בכדורגל. סיפורו של סיני, לילי יפו, הוא סיפור-חיים יוצא-דופן בנף הספורטיבי.

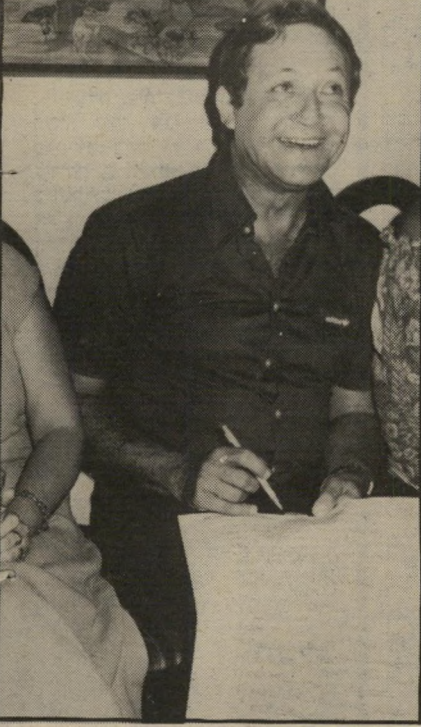
סיני, המשחק כיום בהפועל תל-אביב, גדל בבית שבו היתה מצוקה כלכלית קשה, ללא אב. ער גיל 19 נחשב כדורגלן אלמוני במכבי יפו שנפלט מהפועל תל-אביב, אשר הסכימה לשחררו כי "אינו מתאים לרמת הקבוצה". רמתו הירודה או לא איפשרה לסיני להגיע אפילו לנבחרת הנוער — צעד טיבעי לכל שחקן טוב מן המניין. למרות כל זאת, כשהוא נשען על כוח רצונו, עקשנותו ודבקותו בלבד, היה בגיל 22 לקפטן הצעיר ביותר של הפועל תל-אביב, שאליה חזר בינתיים ואשר נטלה את גביע המדינה בשנה שעברה.

אומר הוד: "נבחרתי בעצמי כשראיתי כמה הרבה אני עושה". אבל מה? כבודו של שדר, מצהיר הוד, "זה לא רק שמו, זה בעיקר שעות-העבודה ליד המיקרופון!"

אחרי 40 שנה של סיקור, עדיין מרכז המורה לחינוך גופני לשעבר את עבודתו המגוונת בחדר צר בקול ישראל. זהו חדר בצריף ישן, עטור קיטעי עיתונים (שישמשו אותי לשעת הצורך"), את גישתו לעבודה מסביר הוד, החושב פעם לכתוב ספר על הנושא: "העסקונה הספורטיבית אצלי זה דבר שולי. ספורט, אצלי, זה האנשים העושים תוצאות והנמצאים בכותרות, והראויים לציון על הישגיהם."

בצורה טבעית.

על התקרית במישחקי ספרד של אליפות העולם בכדורגל, שבגללה הושעה מתפקידו כמנהל מחלקת-הספורט ברדיו ובשלה ננף, הוא אומר: "גם אז ידעתי כליכך עסוק ושקוע בעבודה שלי, שלא ידעתי בכלל איך זה התקבל בציבור, כל הפרשה. גם היום אני עדיין טוען, שמה שסוקר אז עוד לא היה כמוהו ברדיו. אמרתי לעצמי: אריק, הצד הניהולי שלי לא כליכך חזק."

שדר הוד

גם תאונות, גם מוסיקה

על מינויו של דני דבורין הצעיר כמנהל מחלקת-הספורט של הרדיו, במקומו של אברהם לאלו, הוא אומר: "קיבלתי את זה בצורה טיבעית. לי בכך היום, שגם אילו היו מציעים לי את הניהול מחדש, לא הייתי מקבל אותו — בגלל סיבות שאני לא מוכן לפרט כיום. אבל, אם משהו חושב שהרדיו אותי מבחינה מיקצועית, אז זה לא נכון."

כדוריד

הרומני שחזר לגרמניה

מהירים, מקפצים ושרירים! אלה הם כדורידני גומרסבאך (בשמה המלא: קבוצת ההתעמלות גומרסבאך). קבוצת הכדוריד הטובה בעולם, ולא רק בזכות גביע העולם 1982. קדמו לכך, ב-17 השנים האחרונות, 11 פעמים אלופת גרמניה ו-7 פעמים אלופת אירופה.

לחם טרי. היה זה לפני 17 שנה כאשר האנטי שמירט, אז בן 20 וחבר קבוצת הכדוריד הרומנית שטינצה בוקרסט, שבאה לשחק בגרמניה, נזכר כי בעצם הוא ממוצא גרמני וזאת ההזדמנות לחיות במולדת אבותיו. שמירט שערך מקבוצתו באמצע ארוחת-הערב, בתואנה שהוא הולך להביא לחם טרי, התגלגל לגומרסבאך (עיריית-תעשייה ליד קלן: 49 אלף תושבים, מיפעלי נייר ופלדה) ולימד את הכדורידנים המקומיים כיצד נותנים יד לכדור. השבוע, כיום הולדתו ה-37, הודיע לו מנהל הקבוצה כי הגיעה שעתו של שמירט לפנות את מקומו לצעיר ממנו.

רק יד המקרה היא שמנהל הקבוצה, אויגן האס בן ה-67, הוא אותו ארם שסייע לשמירט, לפני 17 שנה, לערוך מקבוצתו הרומנית. אבל האס הוא חסר-רגשות, כאשר המדובר בכדוריד. כאשר אושפו, ערב מישחק קובע במוסקבה, בחשך של התקופה, לא התפלאו השחקנים לראותו, שלוש שעות אחרי שאושפו, ניצב במיגרש ומדברן אותם לנצח, כרגיל.